

SETMANARI CASTELLARENC

ANY III : NUM. 97
Castellar del Vallès - 4 gener 1935

Redacció, Administració i Impremta :
Puig de la Creu 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes

Any nou

Passen els dies, els anys i les centúries. Se'n van els homes, infants, joves i vells. Del seu rastre per aquest món passatger no en queda res més que tristos records i encara momentanis entre aquells sers volguts que íntimament lligats creuaven el camí asprós de la vida. Dels homes que s'han merescut la santificació i beatificació, en resta del seu exemple a imitar en austeritat abnegació i sacrifici, dels homes de lletres escriptors i historiadors, llurs obres escrites a consultar; dels artistes, les obres d'art filharmòniques, esculturals i pictòriques on saturar-se de la plasmació de la natura, i dels herois, el record de les seves gestes en defensa de l'ideal. El materialisme en cada cas veiem com queda reduït a ço que inexorablement està predestinat.

Per què no cercar la pau del cor i la tranquil·litat de la consciència durant un màxim de 60 anys de vida activa? És evident que tothom tem la mort i per tant, la guerra, la revolució, les jornades tètriques, la desolució que sota les ruïnes d'una catàstrofe semblant hi resta sembrada. Tothom cerca ça i llà talment com esperitats la manera de defugir del perill, però ningú mira, ni cerca, ni practica la manera com hom podria evitar-la, malgrat que tot està a les nostres mans.

Any nou! Com veiem desaparèixer un lapse de temps, se'ns en presenta un altre amb la incògnita de sempre... què passarà?

Hi ha qui fa pronòstics, fins àdhuc d'una manera supersticiosa llençant al vol ombres de pessimisme excitant els esperits convulsius i escèptics que es fan sensibles davant tot ço que es desprèn d'aquests falsos auguris. Nosaltres que coneixem la veritat i som fidels a ella perquè mai no ens ha traït, podem tenir la pretensió de fer un bon pronòstic per l'esdevenidor sense fonamentar-nos en cap hipòtesis ridícula segurs de que no hem d'equivocar-nos.

La vida dels pobles, la seva grandesa i la seva prosperitat en tots els ordres radiquen en la comprensió mútua, per part dels ciutadans sense distinció, de les causes de la seva constitució heterogènia que ho és per simple naturalesa. Desconèixer aquesta lògica i tractar de desvirtuar el ritme normal dels factors dinàmics de la matèria és negar tot principi de civilització i tota possibilitat de convivència fraterna. Per tant la humanitat no trobarà mai el repòs ni la pacificació dels esperits exaltats mentre subsisteixi nedant dins una lluita continuada de classes, lluita que ha sigut fomentada pels factors més destacats del mecanisme mundial des de fa molt temps degut a l'excentricitat en que es troben dins el rodatge del món econòmic.

Segell Pro Infància

EL SEU ORIGEN

L'origen d'aquesta mena de segells comença l'any 1904, i fou l'iniciador un carter danès nomenat Einer Höboll, el qual li donà el nom de Segell de Noël, per a finalitats únicament antituberculosos. Pot dir-se, doncs, que tant l'iniciador com la mateixa obra tingueren uns començos bastant humils i segurament no creien que en el curs de pocs anys, aquesta institució prengué l'impetuosa envergadura en aquell país nòrdic, car al primer any de venda produí ja la quantitat de 70.000 corones, o siguin 127.000 pessetes, arriben en 1927 a 250.000 corones, això és, 455.000 pessetes.

Aquesta obra d'assistència social no triga en tenir els seus imitadors, sobretot en els pobles veïns i al poc temps veiem

com Suècia, Noruega, Finlàndia i els Estats Units adopten el mateix sistema per a procurar-se cabals per aquests mitjans. Més tard, acabada la gran guerra, seguíen Polònia, Suïssa, Alemanya i després l'adopten el Japó, França, Bèlgica, Rússia i Argentina, i per tot arreu aquest senzill paperet, que als començaments era objecte d'irònics somriures, determina el més emocionant dels moviments d'altruisme i de generositat, fent que quantitats prodigioses aflueixin a les obres de defensa contra la tuberculosi i de preservació de la infància, traduint-se en la salvació de milers de vides humanes. Últimament, li ha tocat el torn a Portugal, amb succés afalagador.

El segell de Noël compta avui tant de de succés, sota tots els cels en tots els medis, entre els petits i els grans, entre els fervents que han vist confirmada llur fe,

LES LLETRES

Escoltant a Mozart

al llorjat poeta vallesenc
Joan Vives i Borrell

Oh música deliciosa
que'm subjuges amb encís,
i mon ànima enyorosa
sembla viure al paradís.

Sublims notes de bellesa
tan excelsos d'escoltar;
cada ritme una grandesa...
oh inspiració de Mozart!

La cadència creadora
sols amb tu té eixa virtut
oh expressió abellidora
de la humana fortitud!

EMILI GRAELLS CASTELLS

entre els escèptics en els quals els hi ha encès la flama, convertint-se en el símbol de la solidaritat humana i en el signe de la pietat. No té més que sorgir a llum, sigui on sigui, per ésser saludat unànimement i estimat, ja es digui segell de Noël, segell antituberculós o Segell Pro Infància, com hem adoptat a Catalunya.

Aquest Segell Pro Infància, a igual que els seus precedents, deu de consistir en vendre cada any, durant el curt període de sis setmanes, una petita imatge, a un preu a l'abast de les més modestes butxaques.

El Segell és una imatge única que canvia cada any. El seu preu uniforme, de 5 cèntims, fa que sigui accessible a tothom. Aquesta venda té lloc del 20 de desembre al 31 de gener. El Segell no té cap valor de franqueig i deu ésser fixat, en principi, darrera els sobres. Aquesta regla és indispensable tenint en compte els acords internacional presos.

El Segell constitueix, doncs, una contribució fàcil per a tots i a la vegada, una de les més belles obres d'assistència social.

El Segell es presentarà de dues maneres:

En carnets de vint i dins d'unes cobertes, en les quals s'admetrà la publicitat i que ajudarà a satisfer les despeses. Els carnets formaran els tres quarts del nombre dels segells editats. La venda en aquesta forma és la més pràctica i dóna millors resultats entre el públic.

Les dones i la llar

Vaig llegir que l'Acadèmia de Medicina de Barcelona, considerant d'importància la qüestió del treball i de l'esport de la dona, deia que aquesta ha intensificat el seu treball afeblint la seva vida familiar i produint una devallada en la natalitat de tots els països. D'això ha resultat segons les darreres estadístiques de les Caixes d'Invalidesa, una morbiditat i mortalitat general superiors en la dona que en l'home.

En canvi, l'exercici físic adequat en la dona li és convenient. No així la gimnàsia acrobàtica, sinó els exercicis de flexió i extensió del tronc que enrobusteix els múscles, com també la gimnàsia rítmica a l'aire lliure és indicadíssima a les nenes. Els esports violents i durs no són apropiats al sexe femení.

Per més que ho recordi l'Acadèmia de Medicina el poble ho sap sobradament però avui dia la dona vol seguir les tendències modernes i emancipar-se de tot igualant-se a l'home i per tant es perjudica de la seva salut dedicant-se a treballs més o menys forts propis de l'home i a exercicis contraris al seu temperament que la ridiculitzen molt sovint.

El lloc de la dona és a casa, on prou feina té si vol cuidar-se'n. Aquesta hauria d'ésser la seva sola ocupació, la seva tasca des de que acaba la seva instrucció fins a casar-se i dintre d'aquest estat a on l'esperen encara nous deures com és l'atenció i educació dels fills, ajudant-los, aconseguint-los i guiant-los en els seus primers i joves passos, com també a l'espòs en les dificultats de la vida i com a companya com diu l'Evangeli. Tot el que sigui fugir d'això és contra la naturalesa i fi de la dona, tan perfecta però tan feble i delicada en cos i sentiments.

Admeto certes excepcions en treballs senzills i descansats relacionats amb el seu sexe fins en vocacions artístiques i encara en l'estudi de certes carreres l'exercici de les quals sigui per a cura i servei de la pròpia dona. La dona no està malament darrera el taulell d'una tenda, ni al peu del llit d'un malalt, ni és contrari a les seves activitats que es dediqui secundàriament a la literatura, poesia, música, pintura, escultura; ni que algunes també obtinguin els títols de mestresses, metgesses, infermeres, etc. Si així fos solament i la dona no ocupés altres llocs i amb tan nombre no hi haurien tants homes en vaga forçada ni tantes llars mal cuidades.

El lloc de la dona és a casa, que la reclama, mentre l'home encarregat de buscar el pa de cada dia fora de casa té que

treballar. La feina de la dona és la cura de la llar, de l'espòs i dels fills més tard i tot el que sigui fugir-ne buscant altres ocupacions i treballs és anar contra d'ella mateixa perquè físicament és més delicada i menys forta que l'home. En canvi, la dona pot practicar esports senzills i fins se'ia del tot recomanable que especialment en la seva joventut es dediqués a la gimnàsia amb exercicis fàcils i no gaire cansats.

Heus ací perquè en els dies d'ara, la dona per massa ficar-se a treballar on no li pertoca i per no practicar exercicis adequats moltes vegades al seu temperament emmalalteix freqüentment i la mort l'ataca més aviat que a l'home, sense parlar que moltes de les jovenetes d'avui són inútils per a portar una casa i més inútils encara per a ésser bones esposes i mares de família. La dona en general comet un atemptat a la vida social i familiar i destrueix poc a poc a la Societat i a la Família, principis bàsics de la prosperitat de la Pàtria, perquè fuig del seu fi i no té cura de la seva salut. Per això els extremistes de l'esquerra són partidaris del treball fort de la dona igualant-la a l'home en tot i de que practiqui tota mena d'esports violents perquè amb un i altres vagi inutilitzant-se per a la maternitat. L'afalaguen però la destrueixen per tal de desfer la família.

Aquest estiu passat, vaig visitar a Barcelona una exposició comunista-soviètica dedicada a la vida dels infants i de la

dona russos. Vaig sortir d'allí completament convençut que nosaltres tenim establiments benèfics molt millors que els seus per a cura dels infants i que la dona a Rússia està molt mal tractada ja que la fan treballar en tots els oficis i ocupacions més durs i pesats propis dels homes. Sense fer cap més comentari, crec que totes les dones que visitaren aquella exposició i també els homes d'enteniment clar al sortir-ne no deurien quedar molt convençuts de la propaganda aquella que sols mostra l'asil de les criatures russes abandonades i fa de la dona una verdadera esclava del treball contra la seva natura en general i contra la seva feblesa en particular. Els moros, els salvatges i els pobles atraçats tampoc tenen com els russos grans consideracions per a la dona.

Les dades de l'Acadèmia de Medicina de Barcelona no poden ésser més clares i eloqüents i si això passa ara en el nostre país, què passarà dintre de qualques anys si no ve un canvi radical que torni a la dona en el seu lloc de respecte i consideració? És cosa de les mateixes dones. Elles han de comprendre quin és el seu lloc en la vida. La Doctrina Cristiana li ho diu prou clar.

JOAN B. TURULL

Notes de la Redacció:

1.ª La Redacció no es fa solidària dels articles d'aquesta secció; d'ells en seran únicament responsables llurs autors.

2.ª Els originals no seran retornats i hauran d'anar signats. Podrà usar-se a la seva publicació d'inicials o pseudònim, prèvia advertència de l'original.

Història de la Filatura

per J. Farell Domingo

Una de les primeres necessitats que sentí l'home en trobar-se sobre la terra, després de l'aliment, fou sens dubte la de cobrir el seu cos per a protegir-lo de les inclemències del temps. En la llarga infantesa de l'home que constituí les primeres centúries de la seva estada sobre la terra, descobrí cada dia en aquesta nous objectes que meravellaven els seus ulls i enriquien la seva intel·ligència. Un dia observà que les fulles de certs arbres sense necessitat de cap mena de preparació servien per vestir el seu cos; altra dia que les pells dels animals que caçava ja per a proveir-se d'aliment, ja per a defensar-se'n complien encara que feixugament el seu proposat objecte i així dia rera dia els seus ulls s'omplien de meravelles; fins que un dia entrellaçant uns joncs i fulles primes produí un cos prim, llarg i resistent; en si ja s'havia obtingut el primer fil. Els fils que la pobra intel·ligència d'aquells

homes fabricaven eren sens dubte, extraordinàriament matussers, però de gran utilitat, quan es tractava de fixar les seves destrals i puntes de llança de silex al cap de fortes branques que utilitzaven com a arma de defensa per a lliurar-se dels seus enemics i de les feres que a tothora l'envoltaven.

Un jorn observà que dels troncs d'alguns arbres i arbustos espel·lofats i trinxats en sortien unes flocades d'una estopa que podia també ésser-li d'utilitat; es donà compte que la borra o pèls que recobrien les pells d'alguns animals i que la borra que recobria la llevor de certes plantes tenien la seva utilitat; aquells pèls estirats i torçats li proporcionava uns fils que entrellaçats li fornien un altre mitjà de vestimenta. D'aquella estopa o borra vegetal n'obtingué també uns fils amb els quals elaborà uns teixits matussers com no cal dir-ho, però que li permetia l'abandonar l'ús de les fulles i pells dels animals que caçava per quelcom de

menys rigid, menys pesant i que s'adaptava millor a les formes del seu cos.

D'aquesta manera va néixer junt amb l'hme la primitiva filatura, arribant ben prompte, dintre del seu rudimentarisme a un alt grau de perfeccionament.

Antiquíssim és l'art de filar com ho proven les nombroses descobertes d'a-fetes en tombes egípcies, de teixits que embolcallen les mòries de Sacerdots i Faraons, que corresponen a la III i IV Dinastia, (de 5.000 a 4.500 anys abans de Jesucrist). Són també interessantíssimes les descobertes d'aquestes matèries fetes a la península, dintre de tombes pertanyents al neolític inferior, així com també ens testimonien el seu ús i fabricació nombrosos vasos grecs i romans, guardats en els principals Museus d'Europa, en quina decoració hi entren unes rudimentàries filoses.

Una de les coses amb què els Fenicis procuraven atreure's i captar-se la voluntat dels ibers durant la seva colonització, fou oferint-los-hi teixits a canvi dels metalls que ells s'emportaven de la península.

Les seves qualitats han estat cantades
(Continuarà)

ASSAIG LITERARI

Al meu poble

Sento afany de viure
i de respirar
per poguer somriure
i poguer plorar.
Per dir-te joïós
ho poble estimat,
que trist i plorós
per tu m'he trobat.
Enyorant amb pena
les teves remors
que son dolça ofrena
que infiltres als cors.
Son record punyent,
em feia sofrir
i l'enyorament,
em feia morir.
Més jo coratjós
vàreig triomfar
i del meu redós
vàreig allunyar
la pena i tristor
que per tu sentia
suplir-la amb amor
amb fe i melangia.
I avui, de retorn,
sóc tot alegria
com si fos del món
l'amo, per un dia.
I al sentir-me gran,
mon cor t'acarona
i al crit de la sang
frisós s'abandona.

JOSEP FERRER

NOTICIARI

PAGAMENT DEL CUPÓ MUNICIPAL

Recordem a tots els posseïdors d'obligacions d'aquest de les Sèries A i B, que demà dissabte de 4 a 6 de la tarda i a les Oficines de l'Ajuntament, es pagarà el cupó venciment 1 de gener de 1935, recomençant a tots aquells que encara no hagin presentat al cobro cupons atraçats, ho realitzin demà mateix, doncs allò representa un entorpiment en la bona marxa de la comptabilitat municipal.

L'ALLISTAMENT

Per pregó fet per l'Alcaldia i per edicte que trobem fixat en el tauler de l'Ajuntament, ens assabentem de l'obligació que tenen de presentar-se a les Oficines del nostre Ajuntament tots aquells minyons que dintre del present any compleixin els 21 d'edat, amb el fi d'ésser continuats a l'allistament per la lleva del 1935, o sigui tots els nascuts a l'any 1914.

Els nascuts en aquesta mateixa població i els quals continuen continuen tenint-hi llur residència, no és necessari que es presentin, però els nascuts en altres poblacions i que tinguin fixat llur domicili en aquest terme, deuen presentar-se com més aviat millor i a ésser possible exhibint el certificat de naixement per tal de poder comprovar llur edat.

Ço que publiquem per a coneixement dels interessats i per creure-ho d'interès general.

EL SEGELL PRO INFANCIA

El Comitè local de la nostra població, continua amb tota activitat la segona campanya del «Segell Pro Infància» i les persones que vulguin contribuir a tan bella obra, poden adquirir els segells a les Oficines de l'Ajuntament i als estancs.

NAIXEMENT

Dia 31. — Montserrat Llobera Ribatallada, filla d'Avelí i d'Angela.

L'enhorabona als novells pares i llurs famílies.

MOVIMENT DE POBLACIÓ

Durant el passat mes de desembre s'ha registrat el següent moviment de població:

Naixements: Josep Borrull Hernàndez, Marina Masip Serra i Montserrat Llobera Ribatallada, total, 3.

Casaments: Llorenç Baqués Basany amb Isabel Estapé Sellent, Climent Sala Planas amb Maria Raduà Domingo i Miquel Puigdomènech Montagut amb Maria Larrosa Garcia, total 3.

Defuncions: Joan Guarro Prat, Francesc Compte Rocamora i Maria del Pilar Ventura Valls, total, 3.

PASTORETS

El propvenient diumenge, diada dels Sants Reis, en el local «Escoles Tolrà», a les 5 de la tarda, es repetiran les dues obres nadalenques que amb tant d'èxit foren representades el dia de Cap d'Any.

NOVA JUNTA

En la reunió general recentment celebrada per la societat Ateneu Castellarenc quedà formada la nova Junta següent:

President, Pere Gispert; Vice-President, Josep Canals; Tresorer, Antoni Girbau; Vocal-Administrador, Joan Balsach, Secretari, Rafael Vilà.

Els desitgem un brillant acert en llur comès.

DIUMENGE ES PODRA VENDRE PERO, SOLAMENT FINS A LES 12

L'Alcaldia ha posat en coneixement (per mitjà d'un pregó), que accedint a la petició feta per alguns industrials d'aquesta població, el pròxim diumenge, dia 6 del corrent, podrà restar obert el comerç fins a les 12 del migdia, podent per tant efectuar-se les habituals operacions.

PLA DE CASAMENT

En el tarler d'edicte corresponent al Jutjat municipal, hi trobem fixat el pla de casament entre els veïns Sever Homet Pla amb Josepa Mas Ariza.

ESTANC de torn per a diumenge,
Plaça Mestre Gelonch, 10

FARMACIA de torn per a diumenge,
Torres, 1

Per manca d'espai deixem de publicar el resum del moviment de població registrat durant l'any 1934. Així com també una interessant estadística Postal, que posa de manifest el moviment de la nostra població.

L'hivern ja ha arribat

i com a cosa pròpia sol fer molt fred, poso a la venda del públic un gran estoc de torrats i carbonet a un preu vertaderament econòmic.

Els sacs que l'any passat valien 4 pessetes, aquest any valen:

1 sac 3'50 pessetes;	2 sacs 6'50;	5 sacs 15
hi han torrats d'alzina, pi, plàtan i acàcia		
Torrats d'alzina, 1 quintà, 3'— ptes.		
« « 5 «	13'75 »	
« de pi, 1 «	2'50 «	
« « 5 «	11'25 «	
Plàtan i acàcia, 1 «	2'25 «	
« « 5 «	10'— «	

També hi trobareu llenya verda de 1'50 a 2'25 ptes. el quintà. I a més hi ha sacs de entalles, a 4 ptes. el quintà.

Costals a 5 pessetes la carga.

Tots aquests preus, són portat a domicili.

Florenci Serrà

Puig de la Cren, 12 (Casa Guitó)

◀ CINE SONOR ATENEU ▶

DIADA DE REIS 1935
ESCOLLIT PROGRAMA

La magnífica comèdia musical
partitura de Robert STOLZ:

LUCES DEL BÓSFORO

La interessant cinta de la marca «Paramount», interpretada
per Fredric March, Carole Lombard, Cary Grant
i Jack Oakie

◀ EL ÁGUILA ▶ Y EL ALCÓN ▶

NOTICIARI «Paramount» DOCUMENTAL «Ufilms»

RIBERA, impressor

Puig de la Creu, 3 - Telèfon 17

Estoig llapis colors, pastell i aiguada. — Pinzells. — Quaderns per a il·luminar i dibuixar. — Llapis portamines. — Llapis perfil, compost (carbó), i tinta, de les marques FABAR, MARS, OTHELLO, BUREAU, etc.

Estoigs compassos. — Regles, doble-decimitres, Esquadres, cartabons. — Carpetes. — Afina llapis. — Gomes — Mànecs. — «Plumiers». — Papers per a dibuix.

Tintes per a escriure, dibuix, tampons, i numeradors, de varis colors — PELIKAN — WATERMAN — SAMA.

Plomes corrents, topogràfiques, rodó i doble tras — PERRY FABRE.

Estoigs targetes, sobres i papers, clàssic i fantasia en colors per a senyoretes.

Plomes estilogràfiques de variats models i tamany i la

Ploma-font **Conway Stewart**
de fabricació anglesa, coneguda mundialment amb una absoluta garantia. — Models especials per a senyoretes

Presentats que per a la diada dels Reis, resultaran agradables i de bona utilitat.

Asria. Bancària CLARNUS

Diputació, 309, entressol, 1.ª (entre Bruc i Llúria)

Hores de despatx: 9 a 12 matí - Telèfon 20302

BARCELONA

Préstecs de diners i de grans capitals
en hipoteques o document privat, etc.
i sobre tota classe de finques urbanes
i rústiques, etc.

(Tramitació ràpida i reservada)

En totes les poblacions i pobles d'Espanya, es faciliten préstecs de capital en metàl·lic, des de 25.000 fins a 3.000.000 de pessetes. Amb la garantia, per al peticionari que sol·liciti el préstec, de nostra rigorosa reserva. Tipus d'interès, des del 5% anual. Pagament d'interessos, per trimestres o semestres vençuts, sense recàrrecs ni apremis. Temps de duració de les operacions de préstec, (termini de venciment), des d'un fins a 20 anys, o sigui pel número d'anys que es convingui, indistintament a curt o llarg termini, amb dret en el venciment a pròrroga o aplaçament, lliure de recàrrec i apremi, sempre i quan s'estigui al corrent de pagament d'interessos. Condicions per a la devolució del capital prestat amb facilitats i avantatges per a l'amortització voluntària, o sense ella; l'amortització voluntària pot afectar-se indistintament o conjuntament pels procediments de parcial, mixta i total.